

ק"פ 29736/12 - פרח סאבק נגד אסמה סייף

בית משפט השלום בקריות

ק"פ 12-12-29736 סאbek נ' סייף

בפני כב' השופט רמה לאופר חסן, שופט בכירה
הקובל פרח סאbek
נגד אסמה סייף
הנקבל

החלטה

בפני בקשה לביטול כתוב הקובלנה, אשר הוגש כנגד הנΚובל.

כתב האישום נשוא הקובלנה הפלילית, מיחס לנΚובל ביצוע עבירה של פרסום לשון הרע בכונה לפגוע, עבירה לפי סעיף 6 בצוותם לסעיפים 2 ו- 6 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה- 1965.

הΚובל מכחן כמציר המועצה המקומית ביישוב חורפייש.

הנקובל הינו מנהל מחוז צפון של ארגון העובדים "הסתדרות הלאומית".

כמפורט, בתאריך 20.12.2012 פנה הנΚובל במכתב לקובל ול-21 נענים אחרים נוספים, בו העלה טענות, מהן עולה כי הקובל ביצע עבירות פליליות.

בין היתר טען, כי יש לבטל הקובלנה מהטעם של הגנה מן הצדק /או בגין שימוש לרעה בהליכי משפט /או בשל היות הקובלנה נוגדת את עקרונות הצדקה וההגינות המשפטית, כן טען לאכיפה ברורנית.

עוד טען, ב"כ הנΚובל, כי הנΚובל, כמללא תפקיד ציבורי, נכנס למסגרת סעיף 69 לחס"פ, על אף שאינו עובד מדינה והפועל היוצא מכך, שהגשות הקובלנה הייתה טעונה אישור היועם"ש ומושאי אישור שכזה, יש לבטל הקובלנה.

לטענת ב"כ הקובל, תיאור הרקע העובדתי בבקשת הנΚובל אינו מדויק ומטעה.

לפיך, ביקשה ב"כ הקובל לדוחות הבקשה לביטול הקובלנה ולכל היוטר, להכריע בה רק לאחר שמייעת הריאות בתיק.

לאחר שעניינו בבקשתו ובתגובהה, אני קובעת כי, בשלב זה, לא אוכל להחליט בבקשת הנΚובל לביטול הקובלנה שכן, בשלב זה, לא ביסס הנΚובל בריאות את טענותו לקיומה של הגנה מן הצדק, כמו גם את יתר טענותו.

באשר לטענה לביטול הקובלנה מחתמת הגנה מן הצדק;

המדובר בטענה, שבהתאם לפסיקת בית המשפט, הינה טענה שיש לקבללה במקרים חריגים בלבד.

ראאה הנאמר בע"פ 5672/05, טגר בע"מ נ' מדינת ישראל, (פורסם בנבו):

"הגנה מן הצדק, כך נראה, הייתה ונותרה טענה שיש לקבללה במקרים חריגים בלבד".

עוד ראה בעניין ההגנה מן הצדק נאמר בע"פ 4855/02, מדינת ישראל נ' בורובי, פד"י נט(6)776:

"שאלת החלטה של הגנה מן הצדק על מקרה נתון טעונה בחינה בת שלושה שלבים: בשלב הראשון על בית-המשפט לזהות את הפגמים שנפלו בהליך שננקטו בעניינו של הנאשם ולעומוד על עצמתם במונתק משאלת אשמו או חפותו. בשלב השני על בית-המשפט לבחון אם בקיומו של ההליך הפלילי חרף הפגמים יש משום פגעה חריפה בתחום הצדק וההגנהות. בשלב זה נדרש בית-המשפט לאוזן בין האינטרסים השונים, שהעיקריים שבהם פורטו לעיל, תוך שהוא נותן דעתו על נסיבותיו הקונקרטיות של ההליך שבפניו. בתוך כך עשוי בית-המשפט ליחס משקל, בין היתר, לחומרת העבירה המיוחסת לנאים; לעוצמת הריאות (הLEGALITY או המוכחות) המבוססות את אשמו; לנסיבותיהם האישיות של הנאשם ושל קורבן העבירה; למידת הפגעה ביכולתו של הנאשם להתוגן; לחומרת הפגעה בזכויות הנאשם ולנסיבות שהביאו לגרימתה; למידת האשם הרובץ על כתפי הרשות שפגעה בהליך או בגיןם וכן לשאלת אם הרשות פועלה בזדון או בתום-לב.ברי כי בגיבוש האיזון בין השיקולים הנגדים ייחס בית-המשפט לכל אחד מהשיקולים את המשקל היחסי הראי לו בנסיבותיו הקונקרטיות של המקרה הנוכחי. כך למשל ככל שימושה העבירה חמור יותר, יגבר משקלו של האינטרס הציבורי שבחומרת זכויותו של הנאשם וברישון כוחה של הרשות. בשלב השלישי, משוכנע האינטרס הציבורי שבחומרת זכויותו של הנאשם וברישון כוחה של הרשות. בשלב השלישי, משוכנע בית-המשפט כי קיומו של ההליך אכן הכרוך בפגיעה חריפה בתחום הצדק וההגנהות, עליו לבחון אם לא ניתן לרפא את הפגמים שנתגלו באמצעות מתחומים ומידתיים יותר מאשר ביטולו של כתב-האישום. בין היתר, עשוי בית-המשפט לקבוע כי הפגיעה שנגמרה לנאשם, אף שאינה מצדיקה את ביטול כתב-האישום שהוגש נגדו, מצדיקה היא את ביטולם של אישומים ספציפיים, או תהא רואיה להישקל לטובתו בקביעת עונשו, אם ירושע. כך עשוי בית-המשפט לקבוע כי תיקון הפגיעה יכול שייעשה במסגרת בירורו של המשפט, כגון בבירור שאלת קובלותה של ראייה שהושגה תוך שימוש באמצעות

פסולים".

נראה כי במקרה שלפניו ובטרם נשמעו הראיות, אין מקום להחליט, בשלב זה, בטענת ההגנה מן הצדק, שמעלה הנΚובל.

אשר לטענת האכיפה הברנית שהועלתה, לטעמי, יש מקום לבחון את תחולת הטענה האמורה על הליכי קובלנה, בהתחשב בעובדה שהקובל הוא גורם פרטיאלי ולא רשות שלטונית.

הקובל אמנם נכנס לנעלית התביעה עם הגשת הקובלנה, אולם, אין לראותו כרשות מרשויות המדינה.

עם זאת, ככל שהנΚובל יעמוד בהמשך על טענותו בדבר אכיפה ברנית וככל שיבסס בראיות קובלות את הנדרש ממנו, תבחן הטענה וווחלט לגביה בתום ההליך.

אשר לטענה של שימוש לרעה בהליך משפט;
לא מצאתי פגם כלשהו בכך, שהקובל החליט להגיש את קובלנה בהתאם לזכותו על פי חוק.

הקובלנה יכולה להיות מוגשת מבלי שהקובל חייב לחשוף תחילה תלונה בגינה ומבלוי שחייבת היא לעבור תחילה חקירה משטרתית מסודרת ובדיקה מצב הראיות בידי התביעה.

יחד עם זאת, מוגבלת יכולתו של אדם להגיש קובלנה פרטיאלית, לעבירות הקבועות בתוספת השניה לחס"פ והקובל עומד במסגרת זו.

ראה לעניין זה הנאמר בבש"פ 3503/91 שוברט נ' צפריר, פ"ד מו (4) 136 .

כן ראה, י' קדמי, "על סדר הדין בפליליים", הליכים שלאחר כתוב אישום, חלק א', מהדורות תשס"ט-2009, עמ' 957.

לא שוכנעתי, כי הגשת הקובלנה בטרם הגשת תביעה אזרחיית, נבעה ממניעים פסולים ומtower רצון להשגת יתרונות כלשהם, כפי שנטען ע"י ב"כ הנΚובל.

אשר לטענת ב"כ הנΚובל, כי סעיף 69 לחס"פ חל בעניינו של הנΚובל, על אף שאינו עובד מדינה אומר כי אין בדעתו לקבל טענה זו.

הנקבל הינו עובד ההסתדרות הלאומית וככזה הינו עובד בתפקיד ציבורי אם כי, אינו עובד מדינה.

ראה הדברים שנאמרו על ידי כב' השופט א' לוי ברע"פ 10857/08 זiad abu Soco'n נ' מדינת ישראל וاح' החלטת מיום 20.08.2009 (פורסם ב公报) שם קבע בית משפט העליון כי אין להרחיב את תחולת סעיף 69 גם לגבי עובדי עיריה, שאין הם עובדי מדינה, שכן החלתו גם על עובדי עיריה, כרוכה בפגיעה בזכות הגישה לערכאות, על ידי הגבלת האפשרות להגיש קובלנה פרטית מעבר למגבלות הקבועות בחוק וככלשונו:

"**החליטו של סעיף 69 על עובדי עיריה - ולא על עובדי ציבור אחרים - עלולה לעורר גם קושי. ביטוי לכך ניתן למצאו בדברי ההיסטיגות שהשミニ' חבר הכנסת אליהו מרידור כבר במהלך חקיקתו של סעיף 69:**

'**בחוק זה מדובר על עובדי מדינה ולא על עובדי ציבור. אבל עובדי הערים, עובדי המוסד לביטוח לאומי שאינם עובדי מדינה מבחינה משפטית טורה - אם כי תנאי עבודתם הם ככל עובדי מדינה - יגידו: מדוע יחול הסעיף רק על עובדי המדינה ולא علينا? מדוע לא יחול הטעיף על עובדי מועצות מקומיות, עובדי רשות הנמלים וכל מיini קורפורציות אחרות? לדעתו, דבר זה אינו מוצדק'** (ד"כ 43, 2321 (התשכ"ה)).

תאה תשובתו של המחוקק לסוגיה זו אשר תהא, **במצב המשפט הנווכתי לא ניתן להשקפתו להחיל את האמור בסעיף 69 לחוק** סדר הדין הפלילי גם על עובדי עיריה, ומכאן מסקنتי, כי **הגשתה של הקובלנה על-ידי המבקש לא הייתה טעונה את אישורו של היועץ המשפטי לממשלה, ולפיכך לא היה מקום לבטלה מטעם זה**". (ההדגשות שלי ר.ל.)

לאור הדברים האמורים, אני קובעת, כי אין להחיל בעניינו את סעיף 69 לחוסד"פ, על הנקבל וכפועל יוצא מכך, שהגשת הקובלנה לא הייתה טעונה אישור היועמ"ש.

באשר ליתר הטענות שהעלתה ב"כ הנקבל, לרבות הטענה של "זוטי דברים", יש, לטעמי, לשמעו תחילה, ראיות מצדדים ולא ניתן להכריע בטענות, בשלב המקדמי בו אנו מצויים עתה.

לפיכך, נדחת הבקשה לbijtol הקובלנה שהוגש.

הנני קובעת התייך לתזכורת הצדדים לתאריך 27.03.14 ساعה 12:00.

铭记: תשלח העתק מהחלטתי זו לצדים וזמן לתאריך שקבעתי.

ניתנה היום, כ"ה אדר תשע"ד, 25 פברואר 2014, בהעדר הצדדים.